

Udtalelse om forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 797/85 og (EØF) nr. 1760/87 for så vidt angår nedlæggelse af landbrugsarealer samt ekstensivering og omstilling af produktionen

(88/C 95/03)

Rådet for De europæiske Fællesskaber besluttede den 25. januar 1988 under henvisning til EØF-traktatens artikel 43 og 198 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs (ØSU) udtalelse om det ovennævnte emne.

ØSU pålagde Walter Luchetti som hovedordfører at forberede arbejdet med spørgsmålet.

ØSU vedtog på sin 253. plenarforsamling den 24. februar 1988, med 107 stemmer for, 2 imod, mens 15 stemte hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1.1. ØSU gik i sin udtalelse af 27. januar 1988⁽¹⁾ med stort flertal ind for midlertidig nedlæggelse af visse landbrugsarealer. På topmødet i Bryssel den 10. og 11. februar 1988 blev der indgået en aftale efter de retningslinjer, der var blevet afstukket i ØSU's udtalelse.

1.1.1. I særdeleshed er Det europæiske Råd enig om, »at der skal indføres en mekanisme til begrænsning af udbuddet ved braklægning af landbrugsarealer. Denne mekanisme skal supplere de øvrige stabiliseringsmekanismer ...«⁽²⁾.

1.2. ØSU tager denne aftale til efterretning og bekræfter det synspunkt, der er anført i ovennævnte udtalelse.

1.3. Det egentlige formål med den foreslåede foranstaltning er at bidrage til at få nedbragt produktionen og stabiliseret Den europæiske udviklings- og garantifond for landbrugets (EUGFL) udgifter.

1.4. ØSU ser med en vis interesse på foranstaltningen, men mener dog, at der kun vil kunne nås en genopretning af situationen ved at yde en passende støtte for nedlæggelse af arealer med et vist produktionspotentielt og ved på acceptabel vis at lade bedrifterne skiftes til at tage jord ud af drift.

1.4.1. I den forbindelse gør ØSU opmærksom på nødvendigheden af en fyldestgørende kontrol, som i øvrigt forekommer yderst vanskelig og tyngende for medlemsstaterne. Mangelen på en sådan kontrol kan imidlertid få også denne minimale genopretningseffekt til at forsvinde, idet der sker en intensivisering af produktionen på de arealer, der fortsat dyrkes, således som erfaringerne i andre lande allerede har vist det.

1.5. ØSU er dog meget betænkelig ved den fremgangsmåde og de nærmere bestemmelser, der nu foreslås.

1.5.1. Den fremgangsmåde, der nu er valgt, indgår således ikke i en overordnet og sammenhængende plan som den, Kommissionen fremlagde i Grønbogen, og som ØSU kraftigt bakkede op om; tværtimod er den frugten af et for fragmentarisk syn på reformen af den fælles landbrugspolitik, hvorved der kan sættes spørgsmålstegn ved den foreslåede foranstaltnings evne til at bidrage til en mindskelse af uligevægten på de berørte landbrugsmarkeder.

1.5.1.1. Den foreslåede nedlæggelse af landbrugsarealer vil efter Kommissionens opfattelse kunne medføre, at 1 million ha, hvor der især dyrkes korn, tages ud af drift, hvilket vil betyde en reduktion på ca. 2,3 millioner t af EF's produktion. I modsætning til, hvad man kunne have forventet, er der klart tale om jorder, der kun giver et beskedent udbytte.

1.5.1.2. De samlede udgifter vil beløbe sig til 400 millioner ECU, og de besparelser, der vil kunne opnås, vil være af samme størrelsesorden.

1.5.1.3. Generelt set er foranstaltningen derfor økonomisk set uden betydning, hvis man ser bort fra, at støtten til dels afholdes over de nationale budgetter i stedet for over EF-budgettet, som dermed aflastes.

1.6. ØSU er klar over, at der endnu ikke i alle medlemsstater er indhøstet tilstrækkelige erfaringer med nedlæggelse af landbrugsarealer. ØSU foreslår derfor, at der i vedtagelsen af EF-regler på dette område tages særlig hensyn til de nedenfor anførte bemærkninger.

1.6.1. ØSU udtrykker desuden stor foruroligelse over de konsekvenser, som opgivelse af bestemte sårbare landbrugsarealer vil få dels i økonomisk og social henseende, og dels for grundvandsforholdene, som følge af den uundgåelige ørkendannelse.

1.6.2. Økonomisk set vil iværksættelsen af sådanne foranstaltninger i disse særlige områder kun give begrænsede resultater i henseende til at bringe produktionen under kontrol, eftersom de jordbundsmæssige og

⁽¹⁾ EFT nr. C 81 af 28. 3. 1988.

⁽²⁾ Det samlede kompromis fra Det europæiske Rådets møde i Bryssel (SN/517/88).

klimatiske forhold betyder, at de generelt set små bedrifter kun har et beskedent udbytte.

1.6.3. Hvad angår de sociale aspekter, skal der gøres opmærksom på risikoen for, at der i rene landbrugsområder vil ske en nedgang i og måske et totalt ophør med landbrugsvirksomhed, hvordved den socio-økonomiske ligevægt for hele befolkningen vil blive bragt i fare. Især skal det fremhæves, at opgivelse af arealer vil betyde tab af arbejdspladser ikke blot inden for landbruget, men også i de tilknyttede sektorer (forarbejdningsindustri, håndværk, handel osv.).

1.6.3.1. Situationen vil blive kritisk for landbrugets lønmodtagere samt for de mindre virksomheder, der forarbejder og udnytter lokale produkter, det være sig kooperativer eller ej, og konsekvenserne for beskæftigelsen og for producenterens indkomster kan endnu ikke overskues. Det vil i denne forbindelse være ønskeligt at få vedtaget et socialt program for de berørte arbejdstagere.

1.6.4. ØSU mener, at Kommissionen ikke har taget tilstrækkelig højde for disse vigtige og samtidig ømtålelige aspekter. Det henstilles derfor, at der nu så hurtigt som muligt tages beslutning om politikken for ophør med landbrugsvirksomhed og indkomststøtte til alle, som er beskæftiget inden for landbruget.

1.7. ØSU erkender endvidere, at en eventuel nedlægelse af landbrugsarealer indirekte kunne være til gavn for naturens plante- og dyreliv, navnlig fordi der i så fald ikke vil blive anvendt pesticider og kugstgødning.

De pågældende arealer bør dog fortsat ligge hen som landbrugsjord.

1.8. Endelig ser ØSU med tilfredshed på de konklusioner, der blev draget på Det europæiske Råds møde i Bryssel, og i særdeleshed dem, der er anført i bilag I og II i det samlede kompromis.

1.8.1. Navnlig erkender Det europæiske Råd, at de foranstaltninger til begrænsning af produktionen, der er blevet vedtaget siden 1984, er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er blevet indgået i Organisationen for økonomisk samarbejde og udvikling (OECD) og på topmødet i Venedig, og at disse foranstaltninger »kun vil kunne få deres fulde virkning, hvis de øvrige producenter verden over iagttager en tilsvarende disciplin«.

1.8.2. Hvad angår de handelspolitiske aspekter, er ØSU enig med Det europæiske Råd, når dette anmoder Kommissionen »om inden for rammerne af Uruguay-runden og under hensyn til de almindelige regler af Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) at sørge for, at der tages passende hensyn til Fællesskabets foranstaltninger vedrørende priser og produktionsmængder, og energisk at arbejde for, at der findes en passende løsning på de problemer, som opstår ved indførsel til Fællesskabet af substitutionsprodukter for korn, oliefrø og proteinafgrøder«.

1.8.3. Ligeledes støtter ØSU anmodningen fra Det europæiske Råd til Kommissionen »om at undersøge alle muligheder for at øge anvendelsen af landbrugsråvarer i andet end levnedsmidler og at forelægge forslag herom«.

Bryssel, den 24. februar 1988.

Alfons MARGOT

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

BILAG

(Forretningsordenens artikel 43, fjerde afsnit)

Under debatten på plenarforsamlingen blev følgende ændringsforslag forkastet:

Punkt 1.5.1.2

Ændres således:

»EF's samlede udgifter til nedlæggelse af landbrugsarealer vil ifølge den budgetramme, der blev fastlagt på topmødet, beløbe sig til ca. 850-900 millioner ECU, hvoraf ca. 300 millioner ECU skal afholdes af EUGFL. Samtidig sparer EUGFL ca. 850-900 millioner ECU til eksportrestitutioner. I modsætning til eksportrestitutionerne kommer støtten til nedlæggelse af landbrugsarealer imidlertid hele økonomien i EF til gode i fuldt omfang.

Resultatet af afstemningen

38 stemte for, 52 stemte imod, 17 stemte hverken for eller imod.

Punkt 1.5.1.3

Punktet udgår.

Resultatet af afstemningen

34 stemte for, 63 stemte imod, 14 stemte hverken for eller imod.

Udtalelse om forslag til Rådets forordning (EØF) om generelle regler for kontrollen inden for vinsektoren

(88/C 95/04)

Rådet for De europæiske Fællesskaber besluttede den 15. januar 1988, under henvisning til EØF-traktatens artikel 198, at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs (ØSV) udtalelse om det ovennævnte emne.

ØSU pålagde Johannes M. Jaschick som hovedordfører at forberede arbejdet med dette spørgsmål.

På sin 253. plenarforsamling den 24. februar 1988 vedtog Det økonomiske og sociale Udvalg med 93 stemmer mod 3, mens 2 stemte hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Generelle bemærkninger

1.1. ØSU ser med tilfredshed på Kommissionens forslag om at forbedre medlemsstaternes og EF's kontrolmetoder inden for vinsektoren, især ved at oprette en kontrolstruktur, og om at styrke samarbejdet ved navnlig ved navnlig at sikre en bedre information.

1.2. ØSU er enig med Kommissionen i, at udviklingen i samhandelen mellem medlemsstaterne nødvendigvis gør en harmonisering af kontrolmetoderne og et snævrere samarbejde mellem de forskellige kontrolinstanser, hvis beføjelser bør defineres klart.

1.3. Med en forbedring af medlemsstaternes og EF's kontrol skulle man kunne imødegå illoyal praksis og bedrageri samt øge forbrugerbeskyttelsen. For at nå dette mål bør EF's kontrolstrukturer efter ØSU's opfattelse udbygges, og de foranstaltninger, der skal gennemføres, må præciseres yderligere. Kommissionens forslag er et første vigtigt skridt henimod en harmonisering af EF's kontrolsystemer.

1.4. ØSU fastslår, at kontrolstrukturerne i de enkelte medlemsstater er meget forskellige. Det lægger vægt på at få forbedret kontrollen i såvel producent- som ikke-producentlandene.